

İklim. Adaptasyon veya Acil Hayata Döndürme?

Bugün dünya medyası, çeşitli ülkelerden politikacılar, kanaat önderleri ve bilim insanları, birbirlerini kopyalarcasına tüm kürsülerden "iklim değişikliğine uyum sağlamamız gerektiğini", yani bir şekilde "iklimin beklenen etkisine yanıt olarak uyum sağlamamız gerektiğini" yineliyor. Beklenen mi?! Günümüzde neredeyse her gün dünyanın dört bir yanında ANİDEN ve ÖNGÖRÜLEMİYEN bir dizi deprem, sel ve aşırı hava olayının meydana geldiği bir zamanda. İnsanların, okyanusun keskin ısınması nedeniyle gezegendeki felaketlerin sayısındaki çığ gibi artan ilerlemeyi ve önümüzdeki yıllarda insanlık ve tüm gezegen için yaklaşan muazzam bir felaketin kaçınılmazlığını görmemeleri gülünç hale geliyor.

Şöyle bir benzetme yapabiliriz: Hastamızın (dünya okyanusu) ölmekte olduğu mevcut durumda bize "tedavi edilmek yerine mevcut duruma adapte edilmesi gerekiyor" deniyor. Bu neden oluyor? Tüketimci formatın psikolojik zihniyeti yüzünden: kendi küçük dünyalarında her şey nispeten yolundayken ya da kâr umudu varken, insanlar başlarına gelecekleri görmezden geliyorlar. "Parlak geleceklerinin" baskın imajını korumaya çalışıyorlar ve bu imaj bu ANİ gerçeklik karşısında paramparça oluyor. Ancak, SONRASINDA artık hiçbir şey yapılamaz ve zaman geri sarılamaz. Hayat böyledir. Yine de bu pes etmek için bir neden değil, beyinlerimizi harekete geçirmek, düşünmek ve parçalanmış insan topluluğumuzun tek ikamet yeri olan gezegenimizi kurtarmak için ortak bir canlandırma çabası için tüm çabaları birleştirmek için bir nedendir.

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar! Sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile bir söyleşi yapacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bir önceki videoda insanların neden apaçık ortada olan şeyleri görmedikleri, gözlerinin önünde gerçekleşen gerçeği görmedikleri ile ilgili çok ilginç ve önemli bir konuyu gündeme getirmiştik. Ve çok ilginç bir yanıt aldık; insanlar esasen geleceklerine dair baskın bir imajı korumaya çalışıyorlar ve bu imaj bu gerçeklik karşısında paramparça oluyor. Ama er ya da geç gerçeklik kendini hissettiriyor. Ve elbette herkes bunun çok geç olmasını istiyor.

Bu nedenle, bugün itibarıyla asıl görev, bu toplumdaki insanlara sağduyuyu geri getirmek ve insanların dünyada neler olup bittiğine dair doğru bir resme sahip olmalarını sağlamak için mümkün olan her şeyi yapmak ve aslında kendilerini gerçeğe kapatmayıp gözlerinin içine bakmalarını sağlamaktır. Ve her bireyin rolü muazzamdır. Bir önceki videoda çok yardımcı olan şey, tüm mikro nesnelere makro nesnelere etkilediğini çünkü makro nesnelere aslında mikro nesnelere oluştuğunu söylemenizdi. Bu gerçekten ilham verici çünkü bilinç hala her küçük bireyin tüm insanlığın, tüm toplumun ölçeğindeki rolünü hafife alıyor.

Ayrıca bize bu tür sorular soruldu ve aslında bu tür sorular gelmeye devam ediyor: her bir birey ne yapmalı? Politikacıların duymak istemediği, bilim insanlarının birbirlerini duymadığı ve hatta bazı kuruluşların bugün insanları kurtarmak için gerçek bir şans olan Yaratıcı Toplum projesine karşı savaşmayı başardığı mevcut durumda biz sıradan insanlar ne yapmalıyız? Ve elbette şu gibi sorular ortaya çıkıyor: çıkış yolu nerede? Biz ne yapmalıyız? Sıradan insanlar ne yapmalı?

İgor Mihayloviç: Dostlarım, siz bir atomun yörüngesindeki elektron gibi olmalısınız. O çok küçüktür ama onu çıkarmaya çalışırsanız ne olur? Demek istediğim, yerinizde kalmalı ve doğruyu söylemelisiniz. Evet, bazı insanlar "Ama doğruyu söyleme gücünü nereden bulabiliriz?" diyecektir. Dostlarım, size şunu söyleyeyim: gerçek kuvvettir. Bazen doğruyu söylemeye başlamak cesaret ister.

Ancak, diyelim ki bazı bölgelerde belirli yasalara tabi olan belirli bir kategorideki insanlar için hemen şunu söylemek istiyorum; bugününden ve geleceğinden çok korkan insanlar sayesinde başlatılan ve yürütülen yasalar: lütfen ülkenizin yasalarına uyun. Çünkü insanlar hakikatten ilham alarak hakikati söylemek isteyeceklerdir, ama yasalar o bölgede hakikati söylemeyi ve olayları gerçek isimleriyle adlandırmayı yasaklamaktadır. Dolayısıyla gerçeğin bile kimseye, özellikle de size zarar vermemesi gerekir. Öyle değil mi?

Tatiana: Doğru. İgor Mihayloviç, doğruyu söyleme, dürüst olma cesareti ile ilgili olarak bu oldukça önemlidir.

İgor Mihayloviç: Biliyor musunuz, bu çok aptalca. Bazen bugünün objektif gerçekliğini, dünyamızda olup bitenleri ifade edecek kelime bulamıyorum. Gerçekten, bilirsiniz, bir insan gülmeye başladığında, bu muhtemelen son aşamadır, değil mi? Bu aptallığa güldüğünüzde ve insanların apaçık şeyler söylediği ama diğerlerinin inatla bunları duymak istemediği bir duruma neden geldiğimizi anlayamadığınızda.

Size basit bir örnek vereyim. Yine ciddi bir açıklama yapan Egon Çolakyan'a döneceğim. Esasen, bir bilim adamı olarak sorumluluğu kendisinden gazetecilere ve dünyanın üç başkanına kaydırıldı. Çok zeki bir adam ve ilk açıklamasında "Biz bilim insanları olarak ne yapacağımızı biliyoruz, bunu yapabiliriz" dedi - herkes umutlarını ona bağlamaya başladı. Bir sonraki açıklamasında ise (sadece çok zeki insanlar böyle davranabilir), bahsettiği bilgileri aktarma sorumluluğunu gazetecilere yükledi ve tüm insanlığın geleceğine ilişkin ana sorumluluğu üç başkanın omuzlarına yükledi. Bu akıllıca ama yeterince adil. Ne kadar çarpırsanız çarpıtın, her şey politikacılara bağlıdır.

Tatiana: Roller büyük, evet.

İgor Mihayloviç: Doğru. Ve gazetecilerin rolü büyüktür. Eğer gerçeği aktarmazlarsa, kimse bunu bilmez, insanlar bunu öğrenmez. İnsanlar öğrenmezse, başkanların umurunda olmaz. Görüyorsunuz, eğer halk talep etmiyorsa (halk, başkanlara güç

verenlerdir) - işte bu, "dolayısıyla halkın buna ihtiyacı yok." Başkanlar neden bu konuda konuşsun ki? Öyle değil mi? Aslında her şey yolunda.

İlginç olan ne biliyor musunuz? Egon Çolakyan'ı destekleyen gerçek ve dürüst gazeteciler ortaya çıktı. Geri kalanların ise umurunda değil: tepeden bir emir gelmedi, bunun için para ödenmedi, hepsi bu. O medya holdinglerinin sahipleri buna ihtiyaçları olmadığına karar verdiler, bu yüzden onu desteklemediler. Neden? En azından bugün için. Çünkü onunla ilgili, bu açıklamayı yapmış olmasıyla ilgili ve mevcut iklim durumunun tüm ciddiyetiyle ilgili bir TV programına ayırmak zorunda kalacakları zamanı satabilirler, bu karlı. Şöyle söyleyeyim: biz, modern insanlık, İsa Mesih'i 30 parça gümüşe satan Yahuda'nın eylemini yargılayacak konumda değiliz.

Sonuçta, bu türden ne kadar çok durumumuz olduğuna bir bakın. Kendimizi satıyoruz, değil mi? Sonra da gelip akrabalarımızın, arkadaşlarımızın ve çocuklarımızın gözlerinin içine dürüstçe bakıyoruz. Neden? Çünkü 30 gümüş biriktirdik ya da kazandık. Bu dünyada her şeyin ne kadar basit olduğuna bir bakın. Vicdan ve insanlık olmadığına, yaşamak çok kolaydır; o zaman kimseyi umursamazsınız. Olan biten de bu değil mi?

Ayrıca cehalet var. Biliyorsunuz, bu gerçekten şok edici. Size basit bir örnek vereceğim, kusura bakmayın arkadaşlar ama bu benim şahsen çok çarpıcı geldi. Neden böyle bir dünyaya sahip olduğumuzun cevabını veriyor bu. Egon Cholakian'ın hitap ettiği o başkanlardan bir tanesi geçenlerde bir konuşma yaptı ve bu yayınlandı. Arkadaşlarım bana bu videoyu, insanların, en azından bu bilim adamının hitap ettiği insanların, neden sağduyuyu duymadıkları ve inatla neler olduğunu görmediklerine dair bir cevap olarak gönderdiler.

Başkan ve Çevre Bakanı arasında bir konuşma geçti. Bu çevre bakanının çok iyi bir yönetici, eski bir iş adamı olduğunu anlamalısınız. Ve sonra, genç ve yetenekli bir adam olarak, çevreyi, iklimi ve insanları gerçekten önemseyen gerçek bir bilim adamının işgal etmesi gereken pozisyona, çevre bakanı olarak atandı. Ama dünyanın nasıl düzenlendiğini biliyoruz: bu tür makamlar, bütçe fonlarını kendi kişisel gelirlerine ve onları atayanların gelirlerine, üstelik hiçbir iz bırakmadan, düzgün bir şekilde dönüştürebilen kişiler tarafından "işgal edilmelidir". Bırakın ülkeyle ilgilenmeyi, bilimle bile uğraşmamaları gerekiyor.

Ve bu konuşma oldukça açıklayıcı ve çok ilginçti. Tekrar anlatmayacağım, isteyenler bulabilir. Ama konuşmanın özü şu: Başkan, bu kadar sorumlu bir pozisyonda olan bu yöneticiden çok daha zeki ve ilgili çıktı. Yani, bu gerçekten doğru. Başkan iklimle ilgili gerçekten bir sorun olup olmadığını ve durumun kötüye gidip gitmediğini sorup ciddi sorular ortaya attığında ve basit bir soru sorduğunda, "Ne yapmalıyız?" Bu yönetici, muhtemelen internette gezindikten sonra ya da belki de danışmanları ona bunu söyledi, yine internette gezindikten ve gerçek olaylar hakkında düşünmedikten sonra, "Aslında her şey yolunda. Hatta diğer ülkelere kıyasla daha elverişli bir konumdayız." Kilit nokta bu. Belki daha sonra bu ülkenin yakın zamana kadar sahip

olduđu diđer űlkelere kıyasla daha elveriřli konumla ilgili konuřmamızda buna geri dōneceđiz. Ve diyor ki, "Uyum sađlamamız gerekiyor."

Yani bařkana "uyum sađlamaları gerektiđini", "ōnümüzdeki 10 yılın çok ciddi ve sorunlu olacađını" tavsiye ediyor. Ve genel olarak, yūzyılın ortasına kadar her řey ilerlemeye devam edecek. řimdi tūm űretimi durdursak ve karbondioksit salınımını durdursak bile, yine de yūzyılın ortasına kadar ilerlemeye devam edecek." Bařka bir deyiřle, bu adam o kadar cahil, űzűr dilerim, ve o kadar dalkavuk ki, bu ekmek kapısı pozisyonunda kalabilmek için, bařkanın kendisine űzellikle sorduđu bir zamanda bařkana masallar anlatıyor ve bu adam da uyum sađlamaları gerektiđi cevabını veriyor. Biliyor musunuz, açıkçası řok oldum. űzűr dilerim, size aklıma gelen çađrıřımsal bir űrnek vereceđim.

Bir hasta olduđunu dūřunelim, hasta olan bir insan. Çok saygın ve otoriter profesűrlerden oluřan bir konsey toplanmıř ve etrafta duruyorlar. Akrebalar, sevilen kiřiler var, bu durumda o bařkan. Tamam mı? Bu doktorlar řoyle diyor: "Hasta űlűmcűl derecede hasta. Hiçbir seçenek yok. Duruma uyum sađlamalısınız. űrneđin, koltuk deđnekleri, sonra tekerlekli sandalye, sonra yatak yaralarıyla műcadele için űzel bir tıbbi yatak almalısınız, her ihtimale karřı (ve çok yakında ihtiyacınız olacak). Ve hasta hala biraz hareketliyken, onunla birlikte mezarlıđa gidin, en iyi yerde bir mezar seçmesine izin verin ve űnceden satın alın." Anlıyor musunuz? řu anda biz camın arkasında sesi çıkmayan űđrenciler gibi dururken, kimse bizi duymuyor ve bu hastanın kolayca tedavi edilebileceđini gayet iyi anlıyoruz. Ama profesűrler bunu anlamıyor. Ya da anlıyorlar mı? Ve iřte soru: anlıyorlar mı anlamıyorlar mı? Ve eđer anlamıyorlarsa, o zaman neden?

Bakın, yine Egon Cholakian'a dōneceđim, o sadece iki grafik gűsterdi. Tūm gűstergeler için bűyle binlerce grafiđimiz var. Ama tam bir moron olmayan herhangi bir kiři için (bu kelimeyi kullandıđım için űzűr dilerim, ama bu dođru), bu iki grafik, eđer bir insanda en azından biraz zeka varsa, o zaman bu grafiklere baktıđında, dűnyamızın çok hızlı bir řekilde bitiř çizgisine geleceđi anlařılır. Ve bu dođrudur. Dolayısıyla, sorumlu pozisyonlardaki insanlar ne yapacaklarını bilemediklerinde ve "Uyum sađlamamız gerekiyor" dediklerinde. Neye uyum sađlamalıyız? Kiřisel olarak kafamı kurcalayan basit bir sorum var. Bu insanı yeniden canlandırma anlayıřına ve yeteneđine sahip olan biz modern insanođlu nasıl olur da "Uyum sađlamalıyız" diyebiliriz?

Ama mesele bir bireyle ilgili deđil ve nihayetinde mesele o űlkeyle de ilgili deđil, mesele tūm insanlıkla, herkesle ilgili. Dűnyamızı řimdi kurtarabileceđimizi anlayarak ve bilerek, uyum sađlama yolunu nasıl seçeceđiz? Neye? űlűme adaptasyon mu? Affedersiniz ama çocuklarımızın gűzlerinin içine nasıl bakabiliriz? Ve sadece çocuklarımızın deđil. Oysa tūm çocuklar bizim. Eđer bunu kavramazsak, eđer bugűn tūm insanlık olarak az űnce sűzűnű ettiđim hasta adamın konumunda olduđumuzu fark etmezsek, o zaman deđersiziz ve olacakları hak ediyoruz demektir. Ve bu kaçınılmaz olacaktır. Basit, temel, çok net grafikler, zeki olmaktan uzak insanlar için bile kaçınılmazlıđı gűsteriyor. Bundan daha basit olamaz. űnemsiz kiřisel çıkarlar

nedeniyle bunu duymak istemeyen insanlara kendilerinin de etkileneceğini nasıl açıklayabiliriz? Nesin sen? Hala gençsin (başkana rapor veren adamdan bahsediyorum). Gerçekle yüzleşecek kadar aklın yok mu? Ne yapacağını bilmiyorsan, "Ne yapacağımı bilmiyorum" de.

Bilirsiniz, eğer hastalanırsanız, Allah korusun, belirsiz bir hastalığa yakalanırsanız, bir doktora gelirsiniz. Doktor sizi muayene eder, dinler, testlere bakar ve "Üzgünüm, bilmiyorum" der - işte bu harika bir doktordur, gerçek bir insandır. Oysa megalomani hastalığına yakalanmışsa, bu bir doktor değil, en hafif deyimle yanlış yerde olan bir kişidir ve bu büyük bir talihsizliktir. İnsanlar için sorun demektir, hasta olarak sizin için sorun demektir çünkü size bir peri masalı anlatacağından ve hiç ihtiyacınız olmayan bir ilaç vereceğinden emin olabilirsiniz. Oysa bir insan "Bilmiyorum" diyorsa, ama her şey hastalığın ilerleyeceğine işaret ediyorsa ve siz de bunun nedenini aramak zorundaysanız, işte o harika bir doktordur.

Ve eğer bu yöneticinin yerinde, paranın her şeyden önemli olduğu sıradan bir yönetici ve işadamı yerine, az çok normal bir bilim adamı ya da en azından sorumlu bir kişi olsaydı, başkana "Sorun büyüyor ve her şey daha da kötüye gideceğini gösteriyor" derdi. Ve ülkesinin diğer ülkelere kıyasla en elverişli konumda olacağını söylemek yerine çözüm aramalıydı. Açıkçası, en elverişli konumdaydı ama bundan sonra öyle olmayacak.

Ve yine bazı alegoriler kullanacağız. Herkesin anlayacağı şekilde ifade edeceğim ve sonra da Allah'ın Sevgisi o ülkede olduğu sürece neden olumlu bir konumda olduğunu, daha sonra ise... özür dilerim, bu içeriden bir bilgi, bu şekilde olduğunu söylemiyorum çünkü böyle bir bilgiye sahip değilim, ama içeriden bana gelen verilere göre bunu dile getireceğim.

Pedofil suçundan soruşturma altında olan bir rahip var, ama o ülkede ve diğer birçok ülkede her zaman olduğu gibi, cezadan başarıyla ve deyim yerindeyse yara almadan kurtulmayı başardı ve Başsavcılıktaki kişisel bağlantılarını kullanarak, (aynı zamanda rahip olan) meslektaşlarının talimatıyla ALLATRA'yı ve Yaratıcı Toplumu o ülke topraklarından çıkarmak için çok ilginç bir operasyon gerçekleştirdi. Böylece onları engelleyemeyecekti. Bu arada, AllatRa Allah'ın Sevgisi olarak tercüme edilir, dolayısıyla bu şekilde Allah'ın Sevgisini ortadan kaldırdı. Peki, bir düşünelim.

Aslında biliyorsunuz, bu bir paradoks - din adamları Allah'ın Sevgisiyle savaşıyor ve onu ülkelerinden uzaklaştırıyorlar. Sizce o ülkeye ne olacak? Ve bu sadece tek bir ülke değil, aynı zamanda onunla ortak olan daha küçük bir ülke daha var, onlar da aynı alanda sayılırlar. Yani ALLATRA'nın, yani Allah'ın Sevgisi'nin o küçük ülkeden de aynı şekilde kovulmasını mı beklemeliyiz? Rahipler böyle bir fırsatı kesinlikle kaçırmayacaklardır, değil mi? Elbette aynı düzen daha küçük bir ülkeye de yayılacak ve ALLATRA oradan da kovulacaktır. Anlaşıldığı üzere, rahipler Allah'ın Sevgisini kovuyor - o zaman ülkeye ne olacak? Orada mevcut olan lütuf ortadan kalkacak. Şimdi, binlerce yıldır bilincimizde imgeler olarak bize empoze edilen, yaygın olarak

anlaşılan ifadeleri kullandık, bu kategorilerle düşünüyoruz ve bunu anlıyoruz. Neden böyle ifadeler kullandığımı daha sonra anlatacağım.

Dolayısıyla, buradan hareketle şöyle bir soru ortaya çıkıyor: Allah'ın Sevgisi gittiğine göre, ülkelerinin refahı da bitmiş demektir. Ancak, Allah ile insan arasında araçlar vardır. Ve şimdi onların görevi, Allah'ın Sevgisini ülkeden çıkarmadan önce sahip oldukları refah seviyesini bahşetmesi için Allah'a dua etmek ve yalvarmak olacaktır. Kulağa dini geliyor, değil mi? Size mezhepçiliği falan hatırlatıyor. Ama neden bahsettiğimi biliyorsunuz. Bakın, bu son derece açık ve anlaşılması kolay.

Şimdi aynı şeyi size fizik diliyle anlattığımı düşünün, anlar mıydınız? Şöyle söyleyeyim: bugün kuantum mekaniğini en iyi ihtimalle %10 seviyesinde anlayan sadece bir avuç insan var. Bu, kuantum mekaniğini anlamada maksimum daldırmadır. Benim bahsettiğim şey aslında kuantum mekaniğindeki yasaları, çok katı yasaları oluşturan süreçlerdir. Bunlar günlük yaşamımızda makro nesnelere çalışırken alıştığımız yasalardan tamamen farklıdır, oysa biz her şeyin başladığı mikro nesnelere bahsediyoruz. Bu nedenle, başlangıçta, Tatiana sizlerin "nasıl olunur" ve "nerede olunur" diye sorduğunuzdan bahsettiğinde, "bir atomun yörüngesindeki elektron gibi olun" dedim. Eğer o elektronu çıkarırsak, bu atom artık eskisi gibi olmayacaktır. Önemsiz bir şey, değil mi? Ama çok açık.

Oysa şimdi, tüm bu dindarlığı ortadan kaldırırsak ne olacağını düşünelim. Aslında, AllatRa... Evet, pek çok şeyi alegorik, daha çok dini bir dille söyledik, çünkü bu anlaşılabilir bir şey. Gerçekten de, ruhsal yönler, kişisel gelişim, kendini geliştirme ve Allah'ı idrak etme açısından bile, her ne kadar başka türlü olmasını istesek de, Allah birdir. Ve bu duruma ulaşmanın, tam olarak Allah ile kaynaşmanın, yani İsa Mesih'in bahsettiği özel duruma ulaşmanın yolları çok azdır ve bu gerçekten de doğrudur. Ve AllatRa, ruhsal yollarında Allah'ı arzulayan tek bir inanana bile engellememiş ve onları Kilise'den uzaklaştırmamıştır.

Sonuçta, AllatRa'yı, ruhsal bileşenlerini kavramak, Allah'ın Sevgisine erişmek için bir araç olarak kullanan pek çok keşiş vardır ve AllatRa'yı bugüne kadar hala kullanmaktadırlar. Kilise'deki pek çok din adamı da bunu kullanmaktadır. Açıkçası, AllatRa insanın gözlerini pek çok şeye açar. İşte bu noktada bazı insanlar korkuyor. Her ne kadar, diyelim ki, çoğumuzun anladığı bildik geleneksel terimleri kullansak da, tüm bunların arkasında fizik var. Mucize falan yok. Fizik var, fizyoloji var, psikoloji var, psikonöroloji ve psikofiziksel yasalar var. Yine, fiziksel süreçler kimyasal süreçleri etkiler ve başka birçok süreç meydana gelir.

Böylece geri dönüyoruz, o ülkeye geri dönüyoruz ve pedofilin Başsavcılıkla koordinasyon içinde ALLATRA'yı sınır dışı ettiği gerçeğine geri dönüyoruz. Bunun sonuçları ne olacak? Açıklamama izin verin. Herkes çok iyi biliyor ve anlıyor ki ALLATRA sadece konuştuğumuz, iletişim kurduğumuz, bilgi toplama da dahil olmak üzere çok minnettar olduğumuz faaliyetleriyle çok yardımcı olan çok sayıda gönüllünün bulunduğu halka açık kısım değil. Onlar gerçekten zaman kazandırıyor ve sadece orada bulunan ALLATRA bilim insanlarına değil, tüm insanlığa çok yardımcı

oluyorlar. İnsanlar bunu biliyor ve anlıyor. Örneğin, temel parçacıkları inceleyen bir fizikçi olmadan, işiyle meşgul sıradan bir insan olarak, bir kişi görünüşte basit şeyleri inceleyerek çok büyük bir katkı sağlayabilir ve arkadaşlarımız gerçekten bunu yapıyor, ama bunlar tarihsel verilerle ilgilidir ve içlerinde birçok ipucu vardır. Çalışarak ve gözlemleyerek, yine açık kaynaklardan iklim ve benzeri konulardaki verileri toplayarak, gönüllülerimiz bazen bilimin pek çok alanında daha detaylı çalışmalar yapan bilim insanlarımıza doğru ipuçlarını verebiliyorlar.

Biraz daha açayım. ALLATRA kaldırıldığında... Aslında bizim bir kuralımız var: hiçbirimizin ülkelerimizin yasalarını ihlal etme hakkı yok. Neden? Çünkü yasaları çiğnersek kendimiz acı çekebiliriz ya da başkalarının acı çekmesine katkıda bulunabiliriz. Bu kabul edilemez. Ve bu bizim için değişmez bir kuraldır. Bu nedenle, 20 yılı aşkın bir süredir işbirliği içinde olan belirli bir grup bilim insanı, bazıları çok uzun zaman önce katılmadı, çok sayıda değiller, ama küçük ülkeden birkaç kişi de dahil olmak üzere yeterince varlar ve şimdi kolektif çalışmamızı kesintiye uğratmaya zorlanıyorlar. Bu doğru. Neden?

Savcılığın dediği gibi, topraklarında istenmeyen "yabancı bir organizasyonla" işbirliğini yasaklayarak, korkularından kaynaklanan kararlarıyla (ve bu korkulara, papazların ALLATRA'ya karşı bu süre boyunca neden böyle davrandıklarına ve hatta neden bu tür önlemlere başvurduklarına geri döneceğiz), koskoca bir ülkenin aslında boş bir nokta haline geldiği ortaya çıkıyor. Tıpkı Kuzey Kore'nin olduğu gibi. Kuzey Kore küçük bir ülke, dolaylı verilerden bir şeyler anlayabilirdik. Ancak bu durumda koskoca bir ülke devre dışı kalıyor çünkü insanlarla iletişime geçemeyeceğiz, çünkü özür dilerim, bu ALLATRA'nın bir alt bölümü ve başsavcılar isterlerse bu insanları kolayca tespit edip işbirliği yaptıkları için cezalandırabilirler ki bu kabul edilemez, insanlar acı çekmemeli.

Peki bu neye yol açıyor? Açıklayayım (bilmeyenler ve bunu anlayacak temel zekadan yoksun olanlar için). Gönüllüler tüm organizasyonla işbirliği yaparak sadece bilgi ve anlayışlarını paylaşmakla kalmadılar, aynı zamanda diyelim ki Kerberus'un" tuhaflıklarına " karşı belirli süreçlere veya telafi mekanizmalarına da katıldılar. Anlatabildim mi? Bu sayede olması gereken pek çok şey olmadı. Şimdi bunlar çığ gibi büyüyecek. Ve buna karşı koyacak hiçbir şey olmayacak. Bunun gerçekleştiğini göreceğiz, zaten gerçekleşmeye başladı. Neden? Üzgünüm, işe yarayan bazı yasalar var. Bilirsiniz, bunu şuna benzetebilirim... yine biraz alegorilere gireceğim ama biz bunları daha iyi anlıyoruz, biz bu şekilde yaşamaya ve anlamaya alışkınız

Örneğin, bir şahıs var ve onun için bir burç yorumu yapılıyor. Ve şahıs anlıyor: bu zamanda hastalıkları olacak, bu zamanda sorunları olacak ve nihayetinde bir noktada ölecek. Burç bunu gösteriyor ve kişi boşta kalıyor, ağaçtan kopan bir yaprak gibi akışına bırakıyor kendini. Ama bir nehirde, hatta hızlı bir nehirde ağaçtan kopan bir yaprağa ne olduğunu biliyor musunuz? Bu belli bir modeldir. Bu durumda, rüzgarları, akıntıları, girdapları ve diğer şeyleri hesaba katarak her şeyi hesaplamak çok kolaydır. Bu yaprağın ne zaman ve nerede, hangi kıyıya varacağını, akıntı ve rüzgarlar tarafından ne zaman ve hangi kamışa bastırılacağını, ne kadar süre sonra çürüyeceğini,

döküleceğini ve alüvyona dönüşeceğini santimetresine kadar hesaplayabilirsiniz. Bakın bu ne kadar kolay.

Ancak insan bir yapraksa, yani yaşamayan ama var olan bir yapraksa, o zaman bunlar olur. Ama insan seçme özgürlüğüne sahiptir. Ve eğer gerçeği biliyorsa, AllatRa'yı ve bir insanın bir yapraktan bir insana dönüşebileceği yasaları biliyorsa, bu bir balık olmak anlamına gelir. Bir sazan balığını ele alalım - Japonya'da cesaret ve yüzleşmeyi temsil eden kutsal bir balık. Böylece, bir sazan olan kişi, her türlü akıntının üstesinden gelebilir ve istediği yere yüzebilir. Ve onun kaderini hesaplamak ve tahmin etmek imkansızdır çünkü o direnir. Umarım bir yaprak haline gelen gelecek hakkında kendimi netleştirmişimdir.

Şimdi düşünün ve bu gerçekten de böyle: insan aptallığı var ve korkular var, belirli bir grup insanın belirli ve oldukça sağlam temellere dayanan korkuları var - onlara bu dünyanın Mimarları deniyor. Bu Mimarlar aslında insanın solungaçlarını çıkarıp yüzgeçlerini kopararak bu asi balığı akıntılara ve rüzgarlara, yani kadere ve bir kâhin ya da bir yıldız falı derleyicisi tarafından çizilen yasalara maruz kalan sıradan bir yaprağa dönüştürürler. Oysa daha önce her şey farklıydı. Fiziğe daha fazla girmeyeceğiz çünkü buna ihtiyaçları yok ve neredeyse hiç kimse anlamayacak. Sorumlu mevkilerde bulunan akıllı insanlar duyduğumuz saçmalıkları söylediklerinde, algılamayacakları ve anlamayacakları bilgilere neden ihtiyaç duysunlar ki? Ancak, her durumda, sıradan insanlar neden-sonuç ilişkilerini anlayacak ve karşılaştıracaktır.

Peki, neden belirli bir grup insan ALLATRA'ya karşı bu kadar olumsuz bir tutum sergiliyor ve ondan bu kadar korkuyor? Rakip olduğumuz için ya da onlara karşı herhangi bir eyleme neden olduğumuz için değil. Hayır (bu durumda dini organizasyonu kastediyorum), hiçbir şekilde. Dinin kendisi bizi hiçbir zaman ilgilendirmede ve hala da ilgilendirmiyor. Dahası, Ortodoks Hıristiyanlığa ilişkin kişisel görüşümü zaten ifade etmişim. Ona kötü davranmam çünkü... çünkü orada bugüne kadar dostum olarak kalan harika insanlar var.

Ancak, İsa Mesih'in sözlerine aykırı olarak bu dini hareketi kuran ve oraya belirli teknolojileri sokan insanlar var; bu teknolojilere çok eskiden beri sahipler ve bunları tüm dinlere soktular. Bu teknolojiler onların insanların bilinçleri üzerinde güç sahibi olmalarına izin verdi ve hala da veriyor. Özür dilerim, bu kimya, bu şekilde ifade edeceğim, çok dikkatli bir şekilde. Ve bu temsilciler, her şeyi inceleyerek ve belirli bir anlayış ve bilgiye sahip olarak, bunu bileceğimizi ya da zaten bildiğimizi çok iyi anlıyorlar. Ama kesinlikle biliyoruz. Ve onlar da bizim, diyelim ki bazı nüansları ve incelikleri uzun zamandır bildiğimizi ve bilmekte olduğumuzu biliyorlar. Ve bunun kamuya açıklanmasını gerçekten istemiyorlar, çünkü bir şekilde... Herhangi bir yasayı ihlal etmemesi için bir kelime seçiyorum, ama aynı zamanda neden bahsettiğimi anlamaları için. Bunu son derece dikkatli bir şekilde söyleyeceğim: dinlerin var olmaya devam etmesi ve otoritelerinin ölçülemez olması için.

Söylemek istediğim şey şu. Onlar nedeniyle evlerin yakıldığı ve bu adamların gerçekten hoşlanmadığı kağıt parçalarına bile ihtiyaç yok. Her şeyden önce, nasıl bir

aptal o kağıt parçalarını tek bir yerde tutar? Hepsi çöp - herhangi bir kanıt ya da başka bir şey. İnsanlar çok zekidir: sadece yönü göstermek yeterlidir ve neden-sonuç ilişkilerini karşılaştırabilir, hesaplanabilecekleri hesaplayabilir, doğru yöne bakabilir ve tarih büyük ölçüde değişebilir.

Ancak bunun kimseye bir faydası yok. Ve mevcut durumda, özür dilerim, hastamız ölmek üzereyken, bize "Tedavi edilmesi değil, mevcut duruma adapte edilmesi gerekiyor" denirken - buna da ihtiyacımız yok, anlamsız. Tüm bu mücadele ve telaşın yanı sıra korkularımız da aptalca ve saçma. Dürüst olacağım, bu süre zarfında kendimize asla böyle bir hedef koymadık. Biz tüm insanlığı kurtarması amaçlanan Yaratıcı Toplum hedefini belirledik ve siz de bunu gayet iyi anlıyorsunuz.

Pek çok kişi için başka bir soruyu yanıtlayacağım: neden Yaratıcı Topluma karşı, pek çok insanın zihnini ve imgelerini manipüle eden bu adamlar tarafından başlatılan böyle bir direniş devam ediyor? Cevap vereceğim: çünkü Yaratıcı Toplumun tüm insanlık için sağladığı koşullar, onların gücünü ve kafalarımızdaki imgeleri manipüle etmelerini ortadan kaldırıyor. Başka bir deyişle, Yaratıcı Toplum her insana gerçek özgürlüğü bahşeder ama bu adamların gücünü ortadan kaldırır. Bununla birlikte, Yaratıcı Toplum size hayat verir, tıpkı diğer insanlara verdiği gibi. Daha mı az değerli? Ve planlarınızı farklı bir şekilde uygulama fırsatı veriyor (eğer gerçekten istiyorsanız): insanların acı çekmemesi ve bu dünyadan yok olmaması gereken dürüst, düzgün ve normal bir şekilde - kimlerin ve hangi sayılarda olduğunu biliyorsunuz; insanlar bunu bilmiyor, ama siz biliyorsunuz.

Dikkatli bir şekilde söyledim, umarım hukuki açıdan doğru, herkes için açık ve anlaşılır bir şekilde ifade etmişimdir. O yüzden diyorum ki bugün her şeye temiz bir sayfa açarak, ALLATRA'ya karşı, tüm insanlığa karşı anlayışla başlamak daha doğru olacaktır. Ve diyelim ki, her şeyi yerine geri döndürmek ve ALLATRA'ya karşı eylemlerinizi de dahil olmak üzere yaptığınız her şeyi tersine çevirmek. Bu, insanlığın yaşamasına ve sizin var olmanıza izin verecektir. Sizinle savaşmak için kendimize bir hedef koymuyoruz. Şimdiye kadar sizinle daha az ilgilenemezdik.

Umarım doğru ifade etmişimdir ve umarım bunu anlaması gerekenler anlamıştır. Anlamadılarsa, öyle olsun. Anlamadıysanız özür dilerim. Ama cevap verdim. Dindarlık ve dinden alınan belirli ifadelere gelince, bu sadece diğer şeylerin yanı sıra psikofizyolojik süreçleri ve özür dilerim, insanları gerçekten "ilahi füzyon" durumlarına götüren süreçleri açıklamak içindir. Özür dilerim, bu sadece fiziktir, bilimdir. Ama bu durumda dini nitelikte olanlar da dahil olmak üzere alegoriler kullanmak zorundayız. Ama bu açıklamalar din için yıkıcı değildi ve kimseyi tehdit etmiyordu.

Doğruya ve gerçeğe ulaşmaya çalışan insanların, tarihsel perspektif de dahil olmak üzere bazı şeyleri gerçek isimleriyle adlandırmış olmaları, dini organizasyonlarınıza herhangi bir şekilde zarar veriyor mu? Hayır. Görüyorsunuz, insanlar bir artı bir bile toplayamıyor ve apaçık ortada olanı anlayamıyor. Yüksek mevkilerde olsalar bile iki grafiği basit bir şekilde karşılaştırıp yarın insanları nelerin beklediğini anlayamıyorlar.

Siz ise sıradan insanların bir şeyler anlamasından korkuyor ve ürküyorsunuz. Gülünç olmayın. Bu yüzden her şeyi tersine çevirmek, işleri düzene koymak ve ALLATRA da dahil olmak üzere her şeyi yerine geri koymak ve onunla savaşmayı bırakmak daha iyidir. Bunun size bir faydası yok.

Bizim için... Özür dilerim, biz camın arkasındaki öğrenciler gibiyiz, hocaların ne yaptığını izliyoruz. O "hasta yakınlarına" bilgi aktarmanın yollarını ve çözümlerini arayacağımız çok açık. Bu dünyayı bir şekilde kurtarmak için elimizden geleni yapacağız çünkü var olmaya değer. İnsanların, özellikle de çocukların gözlerine her baktığımda, bu dünyanın sonluluğunu ve insanlığımızı vuran aptallığı düşünüyorum çünkü birileri güce çok aç, çünkü birileri en baskın ve en zengin olmayı çok istiyor. Ama yakında Mars'a dönüşeceksek ne anlamı var ki? Sonuçta durum gerçekten de böyle.

Bu arada, Mars'a gelince, düşünen ve zeki insanlar için, doğruyu söylediğimizi ve şu anda Dünya'da, özür dilerim, döngü ve iklim değişiklikleri ile ilgili olarak neler olduğunu ve neler olacağını doğruluyor: Mars da tıpkı Dünya gibi daha hızlı dönmeye başladı. Bu uzaydan giderek daha fazla enerjinin, gezegenlerin çekirdeğini etkileyen spesifik enerjinin geldiğini gösteriyor; hatta gezegenler bu enerjiyle dolup taşıyor ve Güneş Sistemimizdeki diğer gezegenlerde bile kendini özellikle göstermeye başlıyor. Ve klişeleşmiş bir şekilde bu karbondioksit teorisine inanmaya devam edenler için, tıpkı başkana "karbondioksit yaymayı bıraksak bile, yine de atalet olacaktır..." diyen bu yönetici gibi. İnsanların apaçık ortada olanı görememeleri gülünç bir hal alıyor. Neden bu kadar takıntılılar?

Sonuçta biz açık bir dille söyledik ama onlar bizi duymuyor; onlarla aramızda bir cam var ve kararları onlar veriyor. Ancak şu anda öncelikle okyanus olan hastamızı hayata döndürmemiz gerekiyor ve o zaten ölümcül bir aşamada, affedersiniz ve onu acilen hayata döndürmemiz gerekiyor. Eğer onun ıstırabını boş yere beklersek, bu ıstırap bizim de başımıza gelecektir. Ve burada doğal olarak ortaya çıkan soru şudur: Ne yapmalıyız ve nasıl hareket etmeliyiz?

Güzel bir soru, arkadaşlar. Şöyle söyleyeyim: vazgeçmemeliyiz, bizi dinlemek bile istemeyenlere ulaşmaya çalışmalıyız. Özür dilerim ama o görüntülerden, aptallıktan ve diğer her şeyden etkilenenlere bile ulaşmaya çalışmalıyız. Ama onlar da insan, yaşamak istiyorlar ve çocuklarının yaşamasını istiyorlar. Sadece basit temel şeyleri anlamıyorlar, gerçekten anlamıyorlar. İnsanlara basit kuralları, en azından bir artı birin iki ettiğini, bunun bir ilerleme olduğunu anlatmak için onları aydınlatmanın, açıklamanın ve ikna etmenin yollarını bulmalıyız.

Ve şimdi aynı ilerleme, özür dilerim, bu döngünün tezahürlerinde, iklim değişikliklerinde de gözlemleniyor. Ve bir şekilde bu yöneticilere bile ulaşmamız gerekiyor. Henüz başkanlara ulaşamıyoruz, o fırsatımız yok. Gazetecilere gelince, kusura bakmayın, bunu az önce tartıştık. Evet, düzgün insanlar var, desteklediler, en azından biraz desteklediler ama konuştular, bunun için, insanlıklarından dolayı çok

teşekkür ediyoruz. Ama özünde bu bir iş. İş ise para getirir. Ve para modern insanlık için bir tanrıdır.

Kendimizi sattık, tüm geleceğimizi para için sattık. Ama ayıklık gelecek. Anladığım kadarıyla, kısa bir süre içinde, birkaç yıl içinde, 3 ya da 5, fark etmez, zaman çok hızlı akıyor ve yakında herkes ayılmaya başlayacak, hatta yöneticiler, hatta o Mimarlar ve diğerleri bile. Hatta başkanlara dank edecek, herkese dank edecek ve gazeteciler de bunu destekleyecek. Ve o zaman, deneyime ve pratiğe dayanarak şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, arkadaşlar, suçlayacakları kişiler biz olacağız. Neden biliyor musunuz? Çünkü siz ve ben onların aptallıklarını aşamadık, her şeyi bildiğimiz halde onlara iklimde neler olduğunu açıklayamadık.

Bu arada, tüm sıradan insani yeteneklerimizi kullanarak 10 yıldır açıkça ulaşmaya çalışıyoruz. Yazıyor, konuşuyor ve en azından bir şekilde sesimizi duyurabilmek için kendi paramızı harcayarak yayın organlarından birazcık yayın süresi satın alıyorduk. Ama bizi kim duyuyor? Hiç kimse. Bizi şimdi de duymuyorlar, 2023 yılında olmamıza rağmen, ki bu her şeyi anlatıyor. İki yıl önce bir ilerleme olduğunu, her şeyin çok sorunlu olacağını kanıtlamak, basit terimlerle tanımlamak, açıklamak zorundaydık. Ama bu yıl zaten kendini gösterdi ve birçok insan bunu ilk elden gördü, ama bunu anlayacak beyinleri yok. Ancak, bunu onlara zamanında anlatamamış olmamız bizim hatamız olacaktır. Bu bir paradoks gibi görünüyor, değil mi? Hayır arkadaşlar, bu bir paradoks değil.

Bunu gerçek hayattan bir örnekle açıklayayım. Yetkin, zeki, sorumlu bir pozisyonda çalışan bir arkadaşım var. Ve onunla ilgili bazı olaylar, dikkatli bir şekilde ifade edelim, yeni başladığında, onu kendisinin ve arkadaşlarının, en hafif deyişle, kaderlerini çok ciddi bir şekilde etkileyecek büyük bir sorunla karşı karşıya kalacakları konusunda uyardım ve ona ne yapmaları gerektiğini söyledim. Bu iyi arkadaşım, gerçekten iyi ve harika bir insan, ama beni o "kutsal" rahiplerin hepimizi tasvir etmeye çalıştığı şekilde algıladı, bir nevi aynı şekilde. "Tamam, elbette," dedi. Sonunda her şey tam da söylediğim gibi oldu. Başka bir deyişle, beni dikkate almadı, hiçbir şey yapmadı ve arkadaşlarına hiçbir şey anlatmadı ya da açıklamadı.

Sonra ne oldu biliyor musunuz? Daha sonra, ellerinde hiçbir şey kalmadığında, hiç kimse olmadıklarında ve hayatın çöplüğüne atıldıklarında bana dedi ki, "Neden bana bunu anlamamı sağlayacak şekilde açıklamadın? Neden hiçbir şey yapmadın?" Başka bir deyişle, benim hatam olduğu ortaya çıktı. Bilincimiz bu şekilde çalışır. İşler yolunda gittiğinde ya da kâr etmeyi umduğumuzda, başımıza gelecekleri kesinlikle göremeyiz.

Hayat böyledir. Ama bu pes etmek için bir neden değil; beynimizi çalıştırmak, düşünmek ve çaba sarf etmek için bir neden. Evet, sınırlıyız, birçok yönden sınırlıyız. Fon eksikliğinden dolayı sınırlıyız, sadece onlara sahip değiliz, kendi kaynaklarımızı, kazanabildiklerimizi kullanıyoruz. Bilimsel araştırma kabiliyetlerimiz, teknik kabiliyetlerimiz sınırlı. Her yönden sınırlıyız. Bilgilendirme kabiliyetimiz sınırlı, çünkü dünyada 8 milyar insan var, hatta daha fazla. Kimi bilgilendirebiliriz ve insanlar

kendi işleriyle meşgulken bizi kim duyabilir? Ama yine de tüm imkânlarımızı kullanmalı ve sesimizi duyurmak için elimizden geleni yapmalıyız. Ama aynı zamanda hepimizin uymakla yükümlü olduğu yasalarla da sınırlıyız. Kurallar bunlardır ve bundan kaçamayız.

Elbette farkındayım, her şeyi anlıyorum arkadaşlar, birçoğumuz da umutsuzluğun eşiğindeyiz, bunun neden olduğunu anlayamıyoruz ama hayat böyle. Biliyorsunuz, eğer kolay ve basit olsaydı, bir aptal bile bunu yapmayı başarırđı. Değil mi? Ama biz aptal değiliz, işin özünü biliyoruz. Bizler bir çocuğun gözlerine bakıp onun hayatını düşünenleriz, kendi çıkarlarımızı değil. Bizi diğerlerinden farklı kılan da budur - bu dünyanın nasıl düzenlendiğine dair anlayışımız ve hem kendi hayatımızın, hem akrabalarımızın ve arkadaşlarımızın hem de dünyadaki her insanın hayatının değerini kavramamızdır. Herhangi bir aptalın bir insanın hayatını elinden alabileceğini, ama hiçbir dahinin onu geri veremeyeceğini biliyoruz. İşte bizim değerimiz budur - insanlığımız.

Orada olduğunuz için, vazgeçmediğiniz için, gerçeği savunduğunuz için ve sadece dostlarımız olduğunuz için teşekkür ederiz dostlar. Teşekkür ederiz.

Tatiana: Teşekkür ederim.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim. Huzur sizinle olsun ve Allah'ın Sevgisi.